

השבת של רבי נחמן מברסלב

פרשה נח
עלוז רכ"ז

לזכרון נצח מורינו ר' ישראל רב בער אדסר בן ר' אייזיק שלמה, זינע"א.

נח איש צדיק ...

אוצר היראה
מחלקת, מ"י

עיקר הפגם של הדורות שקודם מתן תורה היה על ידי שחלקו על הצדיקים שבדורותיהם, כגון נח ומתושלח וכו', כי אז באותן הדורות היה כל הלמוד רק בעל פה, שהיו לומדין הצדיקים בבית מדרשיהם, כמו שאמרו רז"ל בבית מדרשו של שם ועבר; אבל רוב העולם חלקו עליהם, ולא רצו לשמוע להם ולהתבטל אליהם בשלמות, עד שמחמת זה הפכו דברי אלקים חיים, וכל הלמודים הקדושים נעשו אצלם סם מוות, בבחינת **ופושעים יכשלו במ**. אך מי שנגע יראת ה' בלב, היה מקבל גם אז דרכים ישרים מצדיקים אמתיים להתקרב אליו יתברך.

והמים גברו מאד מאד על הארץ ...

[אוצר היראה - מחלקת, ע"י]

על ידי המחלקת דסטרא אחרא, מתגברין המיין מסאבין, שהם בחינת פגם הברית, בבחינת **והמים גברו מאד מאד על הארץ**, שהם מי המבול שבאו על עוון זה, והם מתגברין כל כך, עד אשר **ויכסו כל ההרים הגבהים**, שעולין חס ושלום עד המוחין, שהם בחינת הרים גבוהים, והם עולין ומכסין וסובבים אותם, עד שעל ידי זה יוצא המשפט מעוקל, כי אין יכולין לברר שום משפט ודיו, מחמת התגברות המחלקת דסטרא אחרא, שהם מבבלין את המוח.

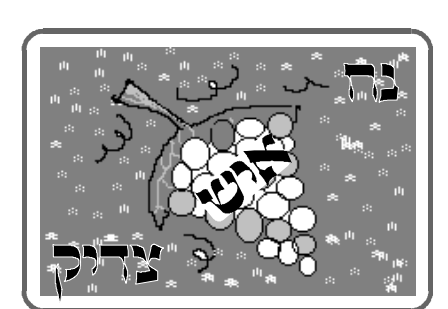
וגם על ידי זה אין לו עצה שלימה לעולם, רק עצתו נחולקת ונחצית לכאן ולכאן ואין לה הכרעה, שזה בחינת מחלקת דסטרא אחרא, שהיא תמיד נחצית ונחלקת, כי אינו רוצה בהכרעה, כמובא.

ועל כן התיקון לזה על ידי מחלקת שבקדושה, בחינת מחלקת שמאי והלל וכיוצא, והמחלקת שבקדושה יש לה הכרעה, כמובא, בפרט על ידי שמאמינים באמת שבענין המחלקת שבקדושה אלו **ואלו דברי אלקים חיים**, על ידי זה נמתק בחינת מחלקת שבסטרא אחרא, שהוא בחינת מיין מסאבין, מותרות.

לקוטי מוהר"ן

חלק ב' קט"ז (המשך)
... יש טועים סוברים, שצריכין להכיר את הצדיק או שאר דבר שבקדושה להכירו בפניו בצלמו ודמותו, שיהיה משונה בדמותו ובתנועותיו די"קא, ובאמת לא כן הוא כי הצדיק הוא בדמותו וצלם ככל האנשים, ואין בו שום שנוי, ואף על פי

כן הוא ענין אחר לגמרי, ושאר בני אדם אינם בדמותו כלל באמת לאמתו, כמו שאמר רבינו, זכרוננו לברכה, שאיש הכשר נדמה, שהולך עם כרכשות ודקין כמו שאר בני אדם, ואף על פי כן הוא ענין אחר לגמרי. וכן ארץ ישראל באמת היא מובדלת ומופרשת לגמרי משאר ארצות בכל ענינה ובחינותיה.

בניהם הפרש בגשמיות לכל מראה עיני בשר, ואף על פי כן באמת לאמתו או מאמינים שהם מופרשים ומובדלים לגמרי כי איש כשר הוא ענין אחר לגמרי כנ"ל, מכל שכן הצדיקים האמתיים.

סיפורי מעשיות

מבועריד עניני המשך (10)
**** רבינו הקדוש הלביש סודות הגבוהים שבתורה במעשיות האלו, לעורר אותנו משנתנו, ליראת שמים ולכל טוב, כשנקרא אותם ****
... ונתיישב הבחור, שכאן אי אפשר לעשות שהיות כלל, ונתיישב לשוב ולחזור למקומו, אל המדבר שהיה בו, ושם יבנה ימי חיו והיה הולך וסובב להגיע למדבר הנ"ל, והגיע לשם, אל המדבר הנ"ל.

בחוד כל הנ"ל, עברו בין כך ובין כך כמה שנים, ונסכם אצל הבחור הנ"ל שישב שם במדבר, ויבנה שם ימי חיו כפי מה שערך בדעתו חיות האדם בעולם הזה נחקר בדעתו, שטוב לבלות כאן מספר ימים, וישב שם ואכל וכו' כנ"ל.

ועל הים היה רוצה. והרוצה שמע, שנמצא יפת תואר כזו בעולם, וחשב לתפסה, אף שהוא לא היה צריך אותה, כי היה סריס, אך חשק לתפסה, כדי למכרה לאיזה מלך, ויקח בעדה הוא רב, והתחיל להשתדל בזה.

והרוצה הוא מופקר, והפקיר עצמו. **אם יפעל - יפעל, ואם לאו - לאו, ומה יפסיד?** כי הוא מופקר בדרך הרוצה. והלך הרוצה, וקנה סחורות רבות מאד מאד, רבוי מופלג מאד. גם עשה צפורים של זהב, והיו נעשים באומנות, שנדמה, שהם חיים ממש (נאטיירלי) [טבעי] גם

עשה שבולים של זהב, והיו הצפורים עומדים על השבולים, וזה היה בעצמו נדמה לחידוש, שהצפורים עומדים על שבולים, ואין השבולים נשברים, כי היו צפורים גדולים (על כן היה חידוש). גם עשה בתחבולות, שנדמה שהם מנגנים, ואחת היתה מכה ומקשקשת בלשונה, (שקורין גיקנאקט), ואחת היתה מצלצלת בפיה, (שקורין גישויטשטיט), ואחת היתה מזמרת. והכל היה בתחבולות, שהיו בני אדם עומדים שם בתוך חדר, שהיה על הספינה מאחורי הצפורים, ועשו כל הנ"ל אותן הבני אדם, ונדמה, שהצפורים בעצמן מנגנים, כי היו עשויים עם דראטין [חטי ברזל] באומנות, עד שנדמה, שהם בעצמן עושין כל הנ"ל...

עצות

אוצר היראה - עצות ברית, לז-לז

• תיקון של הרהורי זנות שבא לאדם, שיאמר **שמע וברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד**, ואז יכלל נשמתו בשנים עשר שבטי י-ה, ומפריש את נשמתו מנשמת ערב רב, הבאים מאשה זונה שהיא שפחה בישא, שמשם באה התאוה הזאת שכוללת כל המידות רעות.

• וכל זה כשיש לאדם הרהור באקראי בעלמא, אז די לו באמירת שני פסוקים הנ"ל. אבל אם חס ושלום, רגיל בהרהור של התאוה הרעה הכללית הנ"ל, ואינו יכול להפרד ממנה, אזי צריך גם כן להוריד דמעות בשעת קבלת עול מלכות שמים, דהיינו שיעורר את עצמו עד שיבכה ויוריד דמעות בשעה שיאמר **שמע וברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד**.

תפילה

לקוטי תפילות א', ל"ד תקכ"ה-תקכ"ז, תקל"א

... אנה ה' שמע קולי הפגום, הטה אזנך לקול צעקתי, לקול אנהתי, לקול דמעתי, לקול תחנוני - בכל מיני קולות אני צועק אליך שומע צעקה, שמע קול צעקתנו, ויעלה ויראה קולי המר והפגום והמקולקל לפניך, ה' אלקי ואלקי אבותי, מלא רחמים תמיד, כאילו אני צועק לפניך שבטין קלין ורצופים כמו היוולדת קודם הלידה. **קולי אל ה' אזעק, קולי אל ה' אתחנן קולי אל אלקים ואצעקה, קולי אל אלקים והאזין אלי - הצילה מחרב נפשי מיד כלב יחידתי!**

אליך שטחתי את כפי: **הצל הצל, הושיעה הושיעה, הושיעה** אדוני המלך, עזרני אבי שבשמים, מלטני אבי אב הרחמן, ראה דמעת העשוקים, ראה בעלבון עלובים עזור והצל נרדף כמוני, עלוב כמוני, אשר אני נרדף ממני בעצמי ואף על פי כן איני יודע כלל איך להציל את עצמי, למלט נפשי מני שחת.

רבונו של עולם, רבונו של עולם. **דלו עיני למרום ה' עשקה לי ערבני ערוב עבדך לטוב אל ישקוני זדים.**

קומה ה', הלצה נפשי מגלות המר של שבטין אומות, שהם מדותיהם ותאוותיהם הרעות, ובפרט מתאוה הזאת שהיא תאוה הכללית שלהם כי כוונתך היתה לטובתנו והכנסת אותנו

גילות הזה של תאוותיהן ומדותיהן הרעות, כדי לנסות ולצרף נפשנו על ידי הגלות הזה, כדי שנזכה לעמוד בניסיון וצרף הזה של תאוותיהן ומדותיהן, ובפרט בתאוה הכלליות שהיא עיקר הנסיון והצרף של כל אדם בעולם הזה, ואי אפשר לזכות לשום התגלות בתורה ועבודה, כי אם על ידי שנתנסין ונצטרפין בתאוה הכלליות הזאת, שהיא תאוות ניאוף - אבל מה אומר מה אדבר, כי **בחנת לבי פקדת לילה, צרפתי בל תמצא, זמתי בל יעבור פי**.

והנה באתי בעומק הגלות, ולא די שלא זכיתי לשבור הקליפה הקודמת לפרי, ולאכול הפרי אחר כך, לזכות להתגלות התורה, אף גם פגמתי על ידי זה מאד, עד אשר **כלו ביגון חיי ושנותי באנהה כשל בעוני כחי ועצמי עששו**.

ואבל אני דעתי גואלי חיי ואחרוני על עפר יקום, ועדיין יש לי תקוה גם עכשיו ואין שום יאוש בעולם ככל. על כן עוד נפשי בי אצטק אלך, כל עוד רוחי בקרבי אצפר בתחמך, כל זמן שהנשמה בקרבי אצפה ואקוה ואיחל לתשועתך. ... ועזרתי ברחמיך הרבים לקבל עלי תמיד עול מלכות שמים באהבה; ואזכה להציל את נפשי מהרהורים רעים על ידי אמירת שני פסוקים אלו של קבלת על מלכות שמים שהם:

שמע ישראל ה' אלקינו ה' אחד ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד

ותזכני להיות רגיל תמיד לומר בכל פעם אלו הפסוקים בכונה גדולה ועצומה ובשמחה גדולה ובמסירות נפש, ותעורר את לבי באהבה ותשוקה והפצה גדולה אליך, עד שאזכה להוריד דמעות בשעת קבלת עול מלכות שמים בשני פסוקים האלו; ואזכה על ידי זה לקבל ולהמשיך עלי מלכות דקדושה, ולהכניע ולשבר ולעקור ולבטל מלכות הרשעה מן העולם שהיא תאוות ניאוף, שהיא שפחה בישא אשה זונה, ותברח השפחה מפני גברתה, כמו שכחוב: **מפני שרי גברתי אנכי בורחת**.

ואזכה בכחך להגביר ולהמליך אשה יראת ה' על האשה זונה, ותכנע ותפל השפחה לפני גברתה ותברח מפניה, באופן שאזכה לבטל ממני תאוות ניאוף, ולהתגבר על כל ההרהורים רעים, לגרשם ולשברם ולבטלם מעלי בבטול גמור מעתה ועד עולם.

ואזכה על ידי אמירת שני פסוקים אלו שיש בהם שנים עשר תבות, שתהיה נפשי נכללת על ידי זה בשנים עשר שבטי יי-ה שהם כלליות מלכות דקדושה, ועל ידי המיט [האריבעים ותשע] אותיות שיש בשני פסוקים אלו, אזכה להיות נכלל בתוך מיט [האריבעים ותשע] אותיות שיש בשמות בני ישראל שהם שנים עשר שבטי יי-ה...

מספר אָבִי הנחל ב' מכתב פ'

מכתב

רפואה וישועה לכבוד נשיא ישראל, מר שניאור זלמן שזר, הנושא את נפשו אל נתיבי החכמה של החכם האמת, נחל נובע, וכרת עמו ברית עולם. בעבור זה חפץ בו ה' וסבב סיבות רבות ופלאות גדולות עד שנתבסס ונתבשם החיבור והיחוד הקדוש שלנו, שמזה נולד היילד פלא אָבִי הנחל, שהכל מתפלאים משתאים ומשתוממים על יד פלא הזה, וכולם מקבלין אותו בחיבה וחדוה רבה, כי הוא משקה את ישראל מימי אמת הנובעים מנחל נובע, שממנו תצמח הגאולה האחרונה.

... חרדה ותכללה אחזתני ונדכתי עד מאד בראותי כי אחרי כל הטובות והנפלאות אשר

עשה ה' עמנו ברחמי הנוראים, נכנס בגבולינו רוח סערה וענן גדול, שהוא השטן המקטרג שר הטבחים, שחותר ואורב לטבוח את האדם משני העולמות, ואחזנו צריכים רחמים רבים לעמוד על נפשנו וללחום עמו ולהכניעו ולשברו ולבטלו, כי הוא רוצה להפריד בין הדבקים בהמנהיג האמת באמת ולקלקל ולבטל, חס ושלום, קשר חזק ונצחי כזה באמת ויושר, ששם ה' בינינו, שאין כמוהו בעולם, שממנו נעשה כתר פז לה' יתברך, ונתגדל ונתקדש ונתעלה כבוד ה' וכבוד הצדיק האמת בכל העולמות.

מי יתן עיני מקור דמעה, ואבכה תמיד בקול יללה, על עוונותינו הרבים שגרמו כל זאת. אני מתפלל ומקווה שנזכה להתעורר לחדש ולחזק קשר אהבתנו ביתר שאת ויתר עוז...

כוכבי אור
ספורים נפלאים ד'

סיפור

מעשה ממטר, מעניו שה' יתברך יכבוש המלחמה רק עם הפשוטים, אומרי תהלים בפשיטות וכו', ולא עם ההולכים בחכמות.

סיפור רבינו ז"ל משל, ממלך שהלך לצוד חיות; ונסע לבוש כאיש פשוט, כדי שיהיה נקל להצוק. ובאמצע, פתאום, ירד מטר גדול ממש מבול מים, וכל השרי מלוכה נתפזרו אחד לאחד וכו'. והמלך היה בסכנה גדולה, וחיפש עד שמצא בית כפרי אחד. והיה שם איש כפרי, ולקה את המלך והלבישו, ונתן לו אכילה שלו [גריט] מרק גריטים וכו', והסיק את התנור, והניחו לישן על הפיעקליק [סמך לתנור] וכו'. וכל כך היה ערב ומתוק להמלך, שמעולם לא טעם טעם ערב כזה, כי היה עייף ויגע וכו'.

והשרי מלוכה חיפשו את המלך עד שבאו לשם, וראו שהוא יושן. ורצו שיחזרו המלך לבימו עמיהם. ואמר להם: **כיוון שאחם לא הצלחם אותי וכל אחד נתפזר להציל את עצמו, וזה הציל אותי, ופה טעמתי טעם מתוק כזה, על כן הוא יביא אותי בעגלה שלו ובאלו המלבושים, והוא ישב אותי על כסא המלוכה**.

וסיים על זה רבינו ז"ל, כאשר מובא שבעקבות משיחה יהיה מבול לא של מים, רק של מחשבות זרות. ויכסו כל ההרים הגבוהים, ואפילו בארץ ישראל שלא היה מבול, רק מחמת שהלך בכוח נתזו שם המים, - היינו שיתיי גם בתוך הלבבות הכשרים. ועם חכמות לא יוכלו לתן עצה, וכל שרי המלוכה נתפזרו וכל המלוכה לא יתחזק על עמדו - ולא יחזיקו מעמד. רק פשוטי ישראל שאומרים תהלים בפשיטות וכו'. על כן שכשיבוא משיח הם יתנו הכתר מלוכה בראשו.

מספר שיחות הר"ן
אות מי'

שיחות הרן

צריך לשמור את המחשבה מאד - כי ממחשבה יכול להיות נעשה דבר חיוני ממש. ודע שכל בחינה שהיא גבוה למעלה יותר אצל האדם, היא יכולה להגיע ולהשיג יותר; כמו למשל, עם הרגל יכולין להשליך איזה דבר למעלה, אבל עם היד יכולין להשליך למעלה יותר.

ובהדיבור יכולין להשיג ולהגיע יותר ויותר. כי בהדיבור יכולין לדבר למרחוק והשמיעה היא גבוה יותר, ויכולין לשמוע קול מרחוק מאד, כגון כשירין בקני שרפה (שקורי הורמאטוס) יכולין לשמוע למרחוק מאד.

והראיה יכולה להשיג ולהגיע עוד יותר ויותר: כי בהראיה יכולין לראות ולהביט על השמים.

נמצא שכל בחינה שהיא גבוה יותר למעלה היא יכולה להשיג ולהגיע יותר! והמחשבה היא גבוה מאד, למעלה מן הכל ויכולה להשיג ולהגיע למעלה למעלה; על כן צריכין לשמרה מאד.

אוצא היראה
התבודדות, מ"ב

התבודדות

ענין ההתבודדות ושיחה זו תפילה, שצריך כל אחד לשפוך שיחו לפני ה' יתברך בכל יום ויום, לבקש על נפשו מה' יתברך, שיזכה לקרבו לעבודתו יתברך באמת, וכל עבודת איש הישראלי וכל יהדותו תלוי בזה.

וכל הצדיקים והכשרים לא זכו לבוא למה שבאו, כי אם על ידי זה, על ידי שיחה בינו לבין קונו, בלשון שרגליו לדבר בן, כגון במדינה זו בלשון אשכנז, ובמדינות אחרות בלשון שמורגלים לדבר שם, בכדי שיוכל לפרש שיחתו היטב, ואת כל אשר עם לבבו ישיח לפני השם יתברך, וישפוך לבו כמים נוכח פני ה'.

ולכאורה קשה, הלוא אמרו רבותינו ז"ל: **הכל בידי שמים, חוץ מיראת שמים**, ואם כן, איך שייך על זה תפילה, מאחר שה' יתברך מוסר הבחירה רק לנו? אך אף על פי כן מצאנו, שכל הצדיקים הקדמונים עסקו גם כן בזה ויסדו על זה כמה תפלות, לזכות להנצל מהיצר הרע ושיזכו להתקרב לה' יתברך וליראה מלפניו ולהאוב אותו יתברך ולעבוד אותו באמת.

וכל ספר תהלים מלא מזה, וכן התפלות שייסדו לנו אנשי כנסת הגדולה להתפלל בכל יום על התשובה וההתקרבות, כמו בברכת **השיבנו** וכיוצא, וכן בברכת **אהבה רבה**, וכן עוד כמה וכמה תפלות שנמצא בגמרא ומדרשים ושאר ספרי הקדמונים, שהתפללו בכל יום הרבה על זה...

עלים לתרופה
מכתב כ"ד

התחזקות

**** מכתבי ר' נתן מנמירוב צ"ל, לבני ולהלמידיו, מלאים דברי יראת שמים, התעוררות והתחזקות נפלא, הנובעים מתורת אדמו"ר רבינו נחמן מברסלב זע"יא **** בעזרת השם יתברך יום ה' כי תבא לאומאן. תקפייט.

לבני חביבי כנפשי, המופלג הוותיק מורנו הרב יצחק נ"י. חיים ושלום וכל טוב.

הלא למראה עיניך יהיה המכתב לחותנך. ואין צורך לכפול הדברים. ותאמין לי כי לא עלה על דעתי אתמול להשיבו מיד, בפרט דבורים כאלה. אך גם זאת מאת ה' צבאות יצא, המפליא חסדו עמנו בכל עת בדרכים נפלאים מאד.

חזק ואמץ בני בכל מה שתוכל, כי יש תקוה לאחרייך, ואל תשכח כל גמוליו אשר כבר גמל עמך חסד ואמת לנצח, קוה קויתי לה' שיוסיף חסדו עמך להיטיב אחרייך מראשיתך, רק חזק ואמץ.

ואי אפשר להאריך יותר כי כבר הגיע זמן קריאת שמע של שחרית, ואתה ידעת עצם תשוקתו להתפלל תמיד **בבוקר השכם** כאשר הזהירנו הוא זכרוננו לברכה (שיחות הר"ן ל"א).

נא בני שתרגיל עצמך בזה, מי יתן שתזכה להתפלל בכל יום תפילת הוותיקי אשריך וטוב לך, כי כשמתפלליו בבוקר השכם, יש פנאי וחרות כל היום לעבודתו יתברך, אשרינו מה טוב חלקנו על כל דיבור ודיבור שזכינו לקבל ממעיי הישועה, כי גם הנהגה הזאת הנ"ל הוא יסוד גדול להתקרב להשם יתברך.

דברי אביך המצפה לשמוח בך לנצח.

נתן מברסלב.

שבת שלום

לרפואה שלימה: אביה לאה בת אסתר, בילרה בת דיאמנטה, אביגיל בת שרה -